

QVÆSTIO MEDICA.

Matutinis excutienda disputationibus in scholis Medicorum, die Martis v. lunij M. SVLPITIO RIGAVT,
Doctore Medico, moderatore prudentissimo.

An dysenteria a atra Bile lethalis?

Intestina, quæ à ventriculo ordine quodam descendunt: gracilia tria, chyli distribuendi instrumenta: totidem crassa fecibus colligendis, & expellendis magis destinata: ob perennem alui impuritatem, quæ sicci, & humidi promptuarium: omnibus dare, & ab omnibus accipere, Naturæ legibus astricta est: sæuissimis affectibus obnoxia esse constat. Quid enim crudelius Ileo? Potum enim non sustinet: nihilque infra demittit: venter: torquetque Epigastrium dolor. ab eoque singultus: aut conuulsio: aut surditas: aut desipientia malum.

Excruciat etiam sequens Κωλον; quæ in densis conuolucris à frigido, crasso, ac lento humore: aut flatulento spiritu excitatur. σφοδρά μὲν propter intemperiem, & distensionem eiusdem intestini. μακρά δὲ, quòd vix, aut ægrè resolui, vacuarique possit. Quam nauseæ: ac vomitus multò grauiore, σιωπῆς τε, & σπασμοί: dirique cruciatus, non fixi quidem, & constantes: sed ὡσπερ συμπεριεφερόμενοι: ac vagi modò hanc: modò illam ventre partem crudeliùs afficientes: aut Renibus superiorem: aut amplio rem locum occupantes indignant. & à Nephriticis: nullique extitatis in aluo torminibus manifestè distingunt.

Molestæ quoque esse solent, Austrina potissimum tempestate: ac gravidis propter abortum periculosa, καὶ τὸ ἀπευθυμένον ἐλκώσις. vnde vehemens tensio: assidua, & implacabilis desidendi cupiditas: quâ sæpius sine causâ desurgere lubet. pauca enim, eaque mucosa: aut guttis aliquot sanguineis confusa: aut vermium globuli: & vt plurimùm διαχωρήματα συρραφώδεα. à nonnullis etiam tophi, calculis vesicæ similes magnæ onerati deiiciuntur. Tenebræque æmulatur inflammationi recti intestini superueniens σφαιροειής.

At latius peruagatur propriè dicta dysenteria: ὡς παραούσης τῆς περὶ σιγῆς ἐν τῇ ἐλκώσει, cum dolore ventris, qui in deiiciendo percipitur: cruore: pinguibus adnatissimis seorsim excretis, aut fecibus permixtis: senibus infesta magis: alioquin mulieribus, & phlegmaticis, à pituita salivæ initio in aluum prolapsa: ibique intestina labefactante. dum superiora infestat magis, porcionibus quidem: sin inferiora, clystribus tutius perfanari solet. Quinetiam Maniæ: & Lienosis dysenteria non longæ: quibus melancholicus succus, & bilis vacuentur salutare ἐπιγόνουται.

Iormidanda autem miseris mortalibus, quæ ab atra bile incipit dysenteria. nihil enim ab ulcerato cancro differt. Cùm igitur cancer in extimi corporis partibus consistens: nisi quis circumciso loco, omnem vim abscindat, sublata etiam vicinia cum ulcerata parte: perdifficilem, aut nullam admittat curationem. εἰδὼς δὴ πῶς τὸν ἐν τοῖς ἐντέροις γιγνόμενον: cùm nec medicamenta adhæcant: & semper ab alimenti superfluitate tangatur: vlcus: neque sectionem, aut visionem patiatur: virisque acquirat eundo, penitus insanabilem fore.

Ergo dysenteria a atra bile lethalis.

Defendebat ANTONIVS DE GYMNANT Lingonensis. Anno Dom. 1601.